

Afstrift.**Kjøbenhavns Magistrat.**

Kjøbenhavn, den 27de November 1889.

Hermed 6 Bilag.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 20de November d. A. har det høie Ministerium ønsket Magistratens Udtalelse i Anledning af en Begjæring, som er fremkommen fra det af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg, og som gik ud paa at erholde meddelt Oplysninger om de Anlæg, der for Tiden tilsigtes udførte til Kjøbenhavns Vandforsyning, og hvilke Arealer der i den Anledning ønskes exproprierede til Eiendom eller Brug.

I den Anledning skal Magistraten tillade sig at fremsende følgende kortsatte Meddelelse.

Kjøbenhavns Vandværk anlagdes for ca. 30 Aar siden og var nærmest baseret paa at benytte Vandet fra Søer i Stadens Nærhed, nemlig Damhusø, Gjentofte Sø, Søborg Sø, Peblingesøerne og St. Jørgensø. Da der indtraf meget tørre Aar i Slutningen af Aarene 50, besluttede man, endnu inden Vandværket toges i Brug, at søge at skaffe en Reserve, en forøget Sikkerhed for at kunne skaffe Vand i en meget tør Sommer ved at udføre endel artesiske Børinger i Damhusøens Opland; nogle af disse lykkedes godt, idet de ved Pumpning ved Dampkraft kunne afgive endel meget godt Vand fra underjordiske Vandlag. Alt Vandet, saavel fra Søerne som fra disse artesiske Brønde, førtes til Byen i aabne Løb. Efterhaanden som Vandforbruget steg, søgte man at skaffe mere Vand ved at udbytte Brøndene mere ved en stærkere og længere Pumpning, og ved at erhverve Sønder sø, som maatte antages at indeholde en stor Vandrigthed. Ved Sønder sø anlagdes et større Damppumpeværk, som pumpe de Vandet fra Søen over Høiderhøgen sønden for Søen gennem en luftet Ledning til det alt eksisterende Vandløb fra Damhusø til Byen.

Det viste sig imidlertid, at Sønder søs Vand indeholder Organismer (Alger) i saa stor Mængde, at det undertiden er aldeles ubrugeligt som Drifkevand, ligeledes blev Vandet fra Gjentofte Sø, Søborg Møse og Peblingesøerne efterhaanden mindre og mindre rent, væsentligt paa Grund af den intensivere Dyrkning og Gjødning af de omliggende Marker, og Vandet har derfor i de senere Aar ikke altid kunnet bruges til Byens Vandforsyning. Ogsaa Damhusøens Vand synes Aar for Aar at blive mere urent, og desuden er det konstateret, at Vandet taber stærkt i Kvalitet og forøvrigt ogsaa i Kvantitet ved at føres gennem de aabne Løb. Alt dette har ført til, at man har søgt mere og mere at benytte Vand fra de underjordiske Vandsamlinger ved at bygge nye Brønde og derfra pumpe Vandet op ved Dampkraft, og samtidigt har man søgt at forandre Ledningerne fra aabne til lukkede; ved de meget betydelige Arbejder, som ere udførte, navnlig i de senere Aar, er man naaet til at kunne forsyne Byen om Sommeren næsten udelukkende med Vand fra Brønde, medens Forsyningen om Vinteren sker væsentlig ved Overfladevand, som samles i Damhusøen.